

judovska, ste napeli vse moči, da zmagate. A zmagal je krščanski socijalec Prohaska z neznatno večino 39 glasov. Čehi so mu pomagali do zmage. Med volitvijo so nastali grozni prepiri in tepeži med obema strankama. Vsaka je očitala drugi goljufijo. V seji 11. novembra je vložil mokrski poslanec Pernerstorfer interpelacijo na ministerskega predsednika: »Kako more vlada gledati mirno, da se judom in mokračem godi tolika krivica.« Dr. Körber je precej vstal in odgovoril, da se bo vpeljala natančna preiskava. Trdil je pa, da so mokrači metali iz neke delavske hiše šipe in stole na krščanske volilce. Že med to ministersko izjavo je nastal nepopisen kreg in hrup med krščanskimi socijalcem in židovskimi mokrači, tako, da je moral minister za nekaj časa obmolkniti. Toda vrisč je bil še večji, ko je judovski mokrač Pernerstorfer zahteval, naj se precej začne obravnavati radi te izjave ministerskega predsednika. Pernerstorfer je imenoval v tem svojem govoru krščanske volilne priganjače: krščanske lovske pse. Psolve, katere so padale od strani mokračev na krščanske socijalece, so tako grozne, da se ne smejo ponavljati v poštenu družbi. Ta strašanski hrup je trajal dolgo, dolgo časa. Se ve: Židove in njihove mokraške zaveznike strahovito boli, da so celó v cesarskem mestu Dunaju popolnoma pobiti.

Razprava o Körberjevem govoru.

Dr. Körber je precej v prvi seji zdajšnjega zborovanja podal nekaj načrt postav, po kateri se naj napravi mir med Čehi in Nemci. Toda prvi niso s to vladno izjavo zadovoljni in so zahtevali, da se začne razgovor o besedah ministerskega predsednika. Pri tej priložnosti tožijo Čehi nad krivicami, katere njim prizadevajo Nemci. A oglašili so se k besedi tudi poslanci drugih slovanskih narodnosti. V imenu Slovencev je govoril dr. Ploj ter očital vladi, kako zanemarija Slovence, osobito na Spodnjem Štajerskem in Koroškem ter ugovarjal nakani vlade, da hoče mir narediti le na Češkem. Isto se mora zgoditi tudi po drugih deželah, kjer prebivajo Slovani. Poslanec Bianchini je pojasnjeval krivice, katere morajo prenašati Hrvati v Dalmaciji, kjer je v zadnjem času laške šole nadzoroval bivši italijanski minister Rima in kjer se je visokošolcem prepovedalo pevati hrvatske pesmi. Ta razprava se še nadaljuje. Danes se še prav nič ne ve, kako se konča ta zadeva. Čuje se od ene strani, da hoče vlada odgoditi državni zbor za dalje časa, dokler se ne dogovori nekako premirje med Čehi in Nemci. Priča-

kuje se, da bo dr. Körber pojasnil svoje besede z dne 16. oktobra.

Delopust v Galiciji.

Zadnja leta sem so se rusinski, pa tudi poljski kmetje v Galiciji maščevali nad tamšnjimi grajščaki s tem, da niso hoteli po prejšnji ceni delati ob času žetve. Nastali so po nekaterih krajih nemiri; mnogo ljudi se je pozaprl. Radi teh poljskih nemirov so vložili poslanci Daszinsky, Breiter in Romanscuk nujne predloge, v katerih so zahtevali natančno preiskavo teh dohodkov. Štiri dni je trajala razprava, v kateri so zastopniki raznih strank očitali nelepe stvari eden drugemu.

Mučenje vojakov.

Češki poslanec Klofač je v nekem nujnem predlogu navedel več slučajev, kako trdosrčno ravna vojaški zdravniki z vojniki. Če je kateri vojak se tako nevarno bolan, ne sme v bolnišnico, temveč mora spolnovati vse težavne dolžnosti svojega stanu. Mnogo jih radi tega tudi umrje. Isto so trdili tudi drugi poslanci. To pa je deželno-brambovskega ministra hudo spekle. Dolžil je poslance, da vojske obrekujejo. Vsled teh besed je nastal v zbornici velik hrup in živahen ugovor proti deželno-brambovskemu ministru, ki se je ponovil, ko je minister v drugič dolžil nekatere poslance krivice, katero delajo vojaškim oblastnjam. Sprejeli so se pa soglasno vsi predlogi Klofačevi, v katerih se zahteva, naj se z vojniki ravna po človeško.

Več vojakov.

Vsako leto se je do zdaj jemalo k vojakom po 103.000 mladeničev. Vlada pa zahteva zdaj, naj jih sme jemati po 125.000, torej 22.000 več, kakor prej. Nadalje predlaga, da se naj pokliče pod orožje po 6000 nadomestnih rezervnikov, od katerih se jih bo po prvem letu odpustilo 2000 domu, po drugem letu zopet 2000 in po tretjem letu tretja tretjina z 2000. Vlada se izgovarja s tem, da so druge države, n. pr. Nemška, Ruska, Francozka in celó Italija zadnja leta povikšala število vojaških novincev; le Avstro-Ogerska je znatno zaostala. O tem novem krvnem davku so imele razne stranke svoja posvetovanja. Toda nobena stranka se ni izjavila za to vojaško zahtevo. Tudi poslanci združenega slovanskega centra in hrvatsko-slovanskega kluba so se o tej vladni zahtevi posvetovali. Tu so se slišale jako trpke besede proti temu vladnemu predlogu.

Nujni predlogi.

Po opravljenem redu poslanske zbornice se morajo nujni predlogi, katere podpiše 20

poslancev, obravnavati pred dnevnim redom, če to zahtevajo dotični poslanci. Zdaj je vloženih nad 30 takih nujnih predlogov. Če poslanci-predlagatelji ne odstopijo, bo obravnave o teh predlogih zavirale kolesa državnega zbora, da pač nihče ne more preračunati, kedaj se bo mogla zbornica pečati z državnim proračunom za l. 1903, z Ogersko pogodbo in drugimi važnimi računi.

Ministrski predsednik je govoril.

V torek, dne 11. novembra so pričakovali vsi poslanci, da bo segel v debato dr. Körber. To je res tudi storil. Nastal je pa začetkoma njegovega govora grozen hrup med Čehi, da dolgo ni mogel začeti. Omenjal je, da državni dohodki rastejo enako, kakor se množijo državni stroški. Trdil je, da je avstrijska vlada vse storila, kar je bilo mogoče, da varuje koristi naše države. Obširneje je govoril o miru, ki naj vlada med Čehi in Nemci ter ugovarjal trditvi čeških govornikov, da bi njegova vlada hotela škodovati češkemu narodu. Jugoslovanov ni omenjal, čeravno sta dr. Ploj in Bianchini povdarjala potrebo, da mora modra vlada pravico dati ne samo enemu ljudstvu v državi, ampak vsem narodom. Obljubil je, da bo vlada na vso moč podpirala potrebščine delujočih stanov. Večkrat je omenjal, da se bo na vso moč prizadeval, storiti vse, da se mir doseže na Češkem. Nemški poslanci so k sklepu govora ploskali — Čehi pa ugovarjali.

Politični ogled.

Volitve v mestnih skupinah na Spodnjem Štajerskem so, kakor je bilo pričakovati, končane z uspehom za Slovence neugodnim. V celjski mestni skupini imajo Nemci 343 glasov, za okolu 100 več kakor zadnjič. Moric Stallner je dobil 707 glasov, slovenski kandidat dr. Karlovšek 364 glasov. L. 1896 je dobil Stallner 568 glasov, Slovenec D. Hribar 318 glasov. V Mariboru je s 730 glasovi izvoljen nemški kandidat Karol Pirmer. Slovenci sploh niso postavili kandidata. V mestni skupini ptujski je zopet izvoljen nemški kandidat dr. Kokoschinegg s 503 glasovi, slovenski kandidat dr. Ploj je dobil 229 glasov. L. 1896 je dobil v tej skupini slovenski kandidat 247 glasov, nemški 364; slovenski glasovi so torej nazadovovali, česar menda ni nihče pričakoval. V okraju Slovenji Gradec je zmagal Nemeček (?) Jožef Lenko z 221 glasovi, slovenski kandidat dr. Mayer je dobil 54 glasov. — Na

časa. Saj pravim, če človek ni povsod sam zraven, pa gre vse navskriž, nikdo se za nič ne briga.« Šel je gledat. Na pašniku se je pasla živina. Mladi junec je predrl ograjo in se zmuznil na sosedovo deteljo. Kruljc je pa klical Tomaža, ali fanta ni bilo od nikoder. Nevoljno je renčal: »Nemarnost, ali spi ali se pa brezovke boji; le počakaj, boš že prišel domov, potem pa bova plesala! Kako lahko bi se bil junec preobjedel in tudi sosedu bo treba povrniti škodo.«

Minula je noč, prišlo jutro, Tomaža le še ni bilo domov. Mater je začelo skrbeti in prosila je moža, naj bi ga šel iskat, morda se mu je pripetila kaka nesreča. Ta pa ji je zaničljivo odvrnil: »E pojdi, pojdi, kaj se mu bo neki zgodilo? Lenuh se potepa okrog; kadar bo lačen, bo že prišel domov.« Toda ni bilo tako. Tomaža ni bilo k hiši. Kruljc se za to ni mnogo zmenil, le to ga je jezilo, da si je moral najeti pastirja. Mati pa je jokala in mu očitala: »Ti boš kriv, če se fantu kaj pripeti; ti ga boš imel na vesti in Bog ga bo tirjal od tebe!« In od te ure je zginil mir in sloga iz te hiše. Mati, akoravno se prej ni mnogo brigala za svojega sina, ni ga mogla pozabiti in zmerjala je svojega moža. Vsakokrat, kadar mu je zinila katero o Tomažu, se je jel hudovati, razgrajati in preklinjati, ter da je on sedaj gospodar v

hiši. Sedaj ji je postalo žal, da se je možila. Hudobni jeziki klepetulj pa so se veselili, in ako sta se dve teh srečale, ušel jima je pomenljiv nasmeh, ali pa sta staknili glave in iz ust je šlo: »Vidiš, vidiš, saj sem rekla, da ne bode sreče.« Fantje pa, ki so imeli prejšnjega hlapca na piki, da se je tako bogato oženil, so pa zapeli pod oknom:

Zakaj s' se mogla omožiti!
Mogla si moža dobit.
Zdaj pa 'maš moža,
— — — — —

Razprtija med obema zakonskima je pa imela še druge posledke. Mož je opuščal delo, rad zahajal v krčmo in popival, od začetka bolj skrivaj, pozneje pa vedno huje in očitnejše. Nič niso pomagale Kruljkine prošnje, naj ne zapravlja, in ne peha njo in sebe v revščino. Število glav v hlevu se je že zmanjšalo in tudi v kašči se je poznalo, da ni več one varčnosti pri hiši, kakršna je bila prej. Kruljc je prodal vse, kar se je le dalo odnesti ali odgnati od hiše, in ko ni imel ničesar več prodati, pil je na prihodnje žetev. Ali človek obrača, Bog obrne. Nekega popoldne so se privlekli črni oblaki, in debela toča se je vsula na polja. Žitna polja, ki so se tako ponosno dvigala, bila so popolnoma uničena. O ubogi Kruljc, ti si zapil žito,

predno si je žel, ali sedaj boš komaj toliko dobil, da poplačaš dolg, kaj boš pa sejal? Kruljkina nesreča je dospela do vrhunca. Sin se je zgubil, premoženje se krči. Prehuda žalost in preobilne skrbi so ji nakopale bolezen, ki jo je spravila v postelj, iz katere ni več vstala. Dolgo je bolehal in ko se je približala jesen, je zapustila ta svet in odšla k svojemu prvemu možu.

Kruljc je bil sedaj sam, nihče mu ni delal napotja. Z ostalim premoženjem je delal kakor se mu je zljubilo. Popival in prodajal je, kolikor je mogel, češ: »Predno vse poženem, bom že tako umrl in potem ne potrebujem ničesar več.« Pa revež se je goljufal. Premoženje je skopnelo kot sneg in drugega mu ni ostalo kot ponošena obleka. Krčmarji, ki so ga prej zelo hvalili in mu dajali piti, kolikor je hotel, so mu pred nosom zapirali vrata in ako je bil nadležen ali siten, so ga postavili pod kap, kjer je premišljeval minljivost tega sveta. »Kaj mi je storiti?« je javkal ob takih slučajih. »Zima se bo približala, vgrizniti ne bom imel kaj in obleči tudi ne, živ pa ne morem pod zemljo. Kaj bo, oh, kaj bo z menoj!«

(Konec sledi.)

Nemškem Štajerskem so v mestnih skupinah izvoljeni trdi nemški nacionalci.

Volitve na Koroškem. Dne 5. nov. so volili na Koroškem iz splošne kurije za deželni zbor. Slovenci so postavili jednega kandidata in so ž njim propadli. Dne 10. nov. se je volilo v kmetijski skupini. Slovenci so postavili štiri kandidate, a le eden je prodril, trije so propali. V okraju Pliberk - Železna kaplja je zmagal Slovenec Grafenauer. V velikovškem okraju je dobil nemški kandidat 595 glasov in je izvoljen, slovenski kandidat Podgorc je dobil 575 glasov. V celovškem okraju je ostal Slovenec Ure s 606, v bejškem okraju Slovenec Eller s 555, v trbiškem okraju Slovenec Ehrlich s 174 glasovi v manjšini. Koroški Slovenci pač premalo storijo, da bi se ljudstvo zavedalo svoje narodnosti, in vsled tega uspevajo tako klaverno pri volitvah. V prejšnjem dežel. zboru so imeli tri svoje zastopnike, sedaj bodo imeli le jednega.

Krščanska misel zmaguje. Na Nizje Avstrijskem so si priborili krščanski socialci pri volitvah za deželni zbor, ki so se končale zadnji teden, 51 mandatov od 78. Dunaj je volil le krščansko socialne može. Proti njim so se zvezale vse liberalne stranke in sicer naprednjaki, narodnjaki in socialdemokrati. A zaman, krščanskosocialni program in delavnost krščanskosocialnih voditeljev je premagala sijajno zvezane nasprotnike. Krščanskosocialni kandidatje so imeli okoli 300 volilnih shodov. To je delavnost, zato pa je tudi uspeh bil temu primeren. Pri nas Slovenceh sta v volilni dobi največ delala za svojo izvolitev Robič in Rožkar, in glej, čeprav je njiju okraj bil najbolj nevaren, je število slovenskih glasov za njiju od zadnjih volitev vendar napredovalo. Zaspancem vs-podbuden vzgled!

Ustanek v Macedoniji se vedno bolj širi. Voditelji ustanka so razdelili svoje čete po celi iztočni Macedoniji. Vsak dan prihajajo k dosedanjim oddelkom novi oddelki. Ustaši so Turkom vzeli mnogo orožja.

Dopisi.

Iz lenarčkega okraja. (Spomini na volitve.) Lenarčki okraj je tudi pri letošnjih deželnozborskih volitvah pokazal svoje narodno lice. Glede posameznih župnij moramo zlasti pohvaliti župnije Sv. Anton, Sv. Benedikt, Sv. Jurij in Sv. Rupert. Te štiri župnije so poslale k volitvi 34 volilnih mož, ki so vsi enoglasno volili slovenska kandidata Robiča in Rožkarja. Tudi Sv. Barbara je bila dobra, Biš pa je tako naš. Sv. Ana je poslala nepopoljšljivega Feiertaga, ki je volil nemškutarsko, akoravno nekdo pravi, da je volil naša dva. Župnija Sv. Lenart je imela tri nasprotne volilne može. No, temu se ne čudimo, ker ima trg dva volilna moža, ki sta letos še zmagala z dvema glasovoma večine. Toda pogledajmo si ju! Sedminek in Beneš. Kdo je Sedminek? Trgovec je, ki živi samo od Slovencev! Kdo pa je Beneš? Zdravnik je in celo okrožni zdravnik je, ki dobiva od slovenskega lenarčkega okrajnega zastopa več stotakov letne plače! In ta zdravnik, ki na Slovenskem živi, ki se od Slovencev redi, glasuje proti Slovincem, zlasti proti Rožkarju, ki je načelnikov namestnik v okrajnem zastopu. Dobro, Beneš! Tretji volilni mož iz lenarčke župnije pa je iz občine Šetarjeva. To vam je znani gostilničar »zum grünen Baum« ali kakor se mi Slovenci šalimo »k suhi treski«, Lešnik se piše. Od slovenskih kmetov živi, pa je proti slovenskemu kmetu glasoval. Toda srce se nam krči bridkosti, če pogledamo v župnijo Sv. Trojica, ta biser Slovenskih goric! Ta župnija je jedina v okraju, ki je skoro vsa nemškutarska. Niti enega slovenskega občinskega predstojnika nima. Vsi so v nasprotnem taboru in vsi odločno trdijo, da so Nemci! Volilni mož iz trga, Kirbiš, ki edino od Slovencev živi, je volil proti Slovincem. Volilni mož iz Porčiča,

Golob, je volil proti! Volilni mož iz Senarske, Močnik, je volil proti! Volilni mož iz trojiškega Oseka je volil deloma proti. Edini volilni mož iz občine Verjane, Družovec, je ostal zvest svoji slovenski materi in je volil s Slovenci. Slava mu! Tako se je volilo v lenarčkem okraju!

Frankolovo. (Občinske volitve) na Frankolovem dne 7. novem. t. l. so se mirno izvršile. Udeležilo se je istih 31 volilcev. Izvoljeni pa so bili v III. volilnem razredu: Blaž Goršek, posestnik v Lipi, Matija Potočnik, posest. v Zabukovju, Tomaž Medved, posest. v Stražici, Janez Potočnik, posestnik v Loki, za odbornike. Štefan Jakop, posestnik v Verpetah št. 12 in Jakob Gorenšek, posestnik v Dolu, namestnikom. V II. volilnem razredu pa Štefan Jakop, posest. v Verpetah št. 2, Vincenc Vrečko, posestnik v Stražici, Anton Selčan, posestnik v Lipi, Boštjan Medved, gostilničar v Verpetah, odbornikom. Jernej Medved, posestnik v Stražici in Janez Sodin, posest. v Verpetah, namestnikom. V I. volilnem razredu: Jernej Korošec, posestnik v Dolu, Janez Potnik, posest. v Loki, Leopold Škoflek, posestnik v Dolu, Mihael Veber, posestnik v Lipi, odbornikom. Jožef Kitek, posestnik v Verpetah in Jernej Pobirk, posest. v Dolu, namestnikom. Želeti je, da bi novoizvoljeni odbor deloval za blagor občine z vstrajno delavnostjo.

Iz Petanec na Ogrskem. (Važno.) V zadnjem dopisu iz naše vasice sem poročal o našem ogrsko-slovenskem mladeniškem gibanju in organizaciji, o važnosti nam prepotrebne bralnega društva z nado, da bi v kratkem tudi pri nas osnovali važen pripomoček za napredek, »bralno društvo.« Zdej vam hočem, dragi g. urednik, naznaniti, kaj je zadnji čas z nami. Najprej Vam naznanim, da ona mala četa sinov majke Slave onstran Mure še živi; da nas še niso požrli naši sovražniki, akoravno si to na vso moč prizadevajo. Nadalje. Ta mažarska sovražnost do nas Slovencev se je pokazala najnovejši čas v tem, da nam ne dovolijo slovenskega bral. društva, češ, da bi to postavam nasprotno in državi nevarno bilo. S tem nam hočejo preprečiti vsaki napredek in nas povsem poogrščiti. Ali tega svojega cilja ne dočakajo nikdar, ker si mi znamo pomagati tudi na drug način: namreč s tem, 1. da bomo pristopili k sosednim spodnještajerskim bralnim društvom, 2. da si bomo izposojevali dobrih slovenskih knjig, 3. da si bomo naročali v slovenskem duhu pisane časnike, 4. da se bomo združevali in organizovali. Če bomo to delali, potem ne bomo »podlaga tujčevi peti«, in nam ne bodo mogli škoditi naši sovražniki. Posebno mi fantje moramo vzgled biti v tem oziru drugim. Na delo torej, da bomo materi Sloveniji v korist! Drugikrat kaj več. Na svidenje tudi v naši vasi! — Gabor Janez, posest. sin.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Nekoliko v pojasnilo! Ker so se sedaj vsaj nekoliko polegali valovi strasti in razburjenosti, ki jih je povzročila moja kandidatura pri nasprotnikih, odgovarjam na nekatere napade, da bodo vsaj oni, ki jim je za resnico, na jasnem, kako neosnovani so bili isti napadi. Krivili so me nasprotniki, da sem z a h r b t n o d e l a l (intrigiral) proti kandidatom gg. dr. Rosini, Mursi in Kočevlju. 1. Splošno se sodi, da je g. dr. Rosino razven poročila o shodu političnega društva ormoškega v liberalnem dnevniku ljubljanskem nagnila tudi brzojavka v št. 228. »Slovenca« in notica istega lista v št. 231., da se je odpovedal kandidaturi. Nobene izmed teh notic nisem jaz pisal, niti zvedel o njih do trenutka, ko sem jih čital v »Slovincu«. In tudi pozneje nisem pisal ne besedice proti g. dr. Rosini, pač pa sem prosil dvakrat

pismeno in enkrat telefonično uredništvo »Slovenca«, naj zaprečijo napade na g. dr. Rosino. Dne 29. okt., ko sem že naznanil v »Südst. Presse«, da sprejem od nekaterih volilnih mož ponujeno mi kandidaturu, šel sem vsled prigovarjanja g. kanonika dr. Mlakarja in g. državnega poslanca Robiča h g. dr. Rosini, da se stvar zaradi kandidature med nama končno uredi in se na uvodnem mestu »Slov. Gospodarja«, ki je izšel prihodnji dan, razglasi, da sem se umaknil jaz ali g. dr. Rosina. Ko sem prišel h g. dr. Rosini, mu izjavim, da se vkljub naznanilu v »Südst. Presse« še vendar umaknem, ako on kandidira. Jutrajšnji »Slov. Gospodar« naj prinese najine izjave. G. dr. Rosina mi je rekel, da naj vstrajam sedaj pri kandidaturi, da on ne kandidira in da bo to naznanil tudi uplivilnim mozem v volilnem okraju ter priporočal mojo kandidaturu. Kakor znano, je to tudi storil, kajti še na dan volitve se je na volišču prečitelo tozadevno pismo. To je bilo vse moje »intrigiranje« proti g. dr. Rosini! 2. Da odkloni g. Mursa kandidaturu, v to svrhu nisem storil koraka, niti zapisal besedice. G. Mursa sam izjavlja v »Domovini« št. 83, da »zdej, ko se je g. dr. Fr. Rosina ponujeni kandidaturi odpovedal, pod nobenim pogojem ne bi hotel sprejeti te kandidature«. Torej so bili popolnoma drugi razlogi krivi, da je g. Mursa odklonil kandidaturu! 3. Kakor izvem iz zasebnega pisma, ki mi je je pisal dobro informiran moj somišljenik — pismo je vsakemu pri meni na upogled — se je g. Kočevjar odpovedal kandidaturi že vsaj dne 20. okt. in sicer vsled pisma, v katerem se v pismu lastnoročno podpisani volilni mož neugodno izjavlja o g. Kočevjarju kot kandidatu. Torej tudi pri tej odpovedi sem jaz popolnoma nedolžen! — Mnogo se je pisalo v ravnokar minoli volilni dobi tudi o mojem govoru koncem meseca julija v Šmartnu pri Gornjem gradu. Resnica na vsem je: Proti ljudski šoli nisem govoril, ampak samo proti osemletni šoli s sedanjim učnim načrtom ter zahteval, da se spremeni osemletna šola na kmetih v korist stanovske izobrazbe. Nisem rekel, da se učenci v osemletni šoli učijo lenobe. Besede »lenoba« sploh v celém govoru nisem rabil. Pač pa sem rekel, da se kmetijski otroci vsled osemletne šole ne privadijo polagoma težkemu kmetškemu delu in vsled tega po dovršeni šoli radi gredo od domače hiše, iskat si v tujino lažje prisluženega kruha. Kar sem govoril o učiteljih, nisem govoril splošno o učiteljih, ampak samo o jun-govcih. A tudi teh nisem dolžil, da uče v šoli lenobe, ker nimam za tako trditev prav nobenega povoda in dokaza! — Kar se še je razven tega pisalo in govorilo v volilni borbi o meni, je izviralo očitvidno le iz osebnega ali strankarskega sovraštva. Na take napade pa že od nekdaj nisem vaju odgovarjati. Anton Korošec. — Maribor, dne 12. novembra 1902.

Zaročil se je slovenski državni poslanec in svetnik pri upravnem sodišču g. dr. Ploj z gospo Šlimp, tovarnarjevo vdovo na Dunaju.

Iz šole. Imenovana je za provizorično učiteljico na šestrazrednici v Št. Marjeti pri Ptujju gđ. Roza Jebačin.

Volitve v okrajni zastop Ormož. Pri volitvi dne 10. novembra v okrajni zastop iz skupine veleposestva so enoglasno izvoljeni sledeči gospodje: Dr. Omulec, Leopold Petovar, Martin Stanič, Andraž Muhič, župnik Ivan Bohanec, župnik Albin Švinger, Jakob Majcen in Alois Mikl.

Zopet Nemci pogoreli! Dne 6. t. m. je bila v Orehovi vasi pri Slivnici volitev v občinski odbor in so po hudi borbi v II. in I. volilnem redu Slovenci sijajno zmagali. Ta občina je bila v veliki nevarnosti, ker so se vsi posilinemci udeležili volitve, n. pr. g. Fr. Bothe, trgovec in c. kr. poštar iz Rač, Jos. Möschl, krčmar iz Rač, znani Löschnigg mladi in stari, pristni Nemec (!!) Martin